

Mrena Julianna

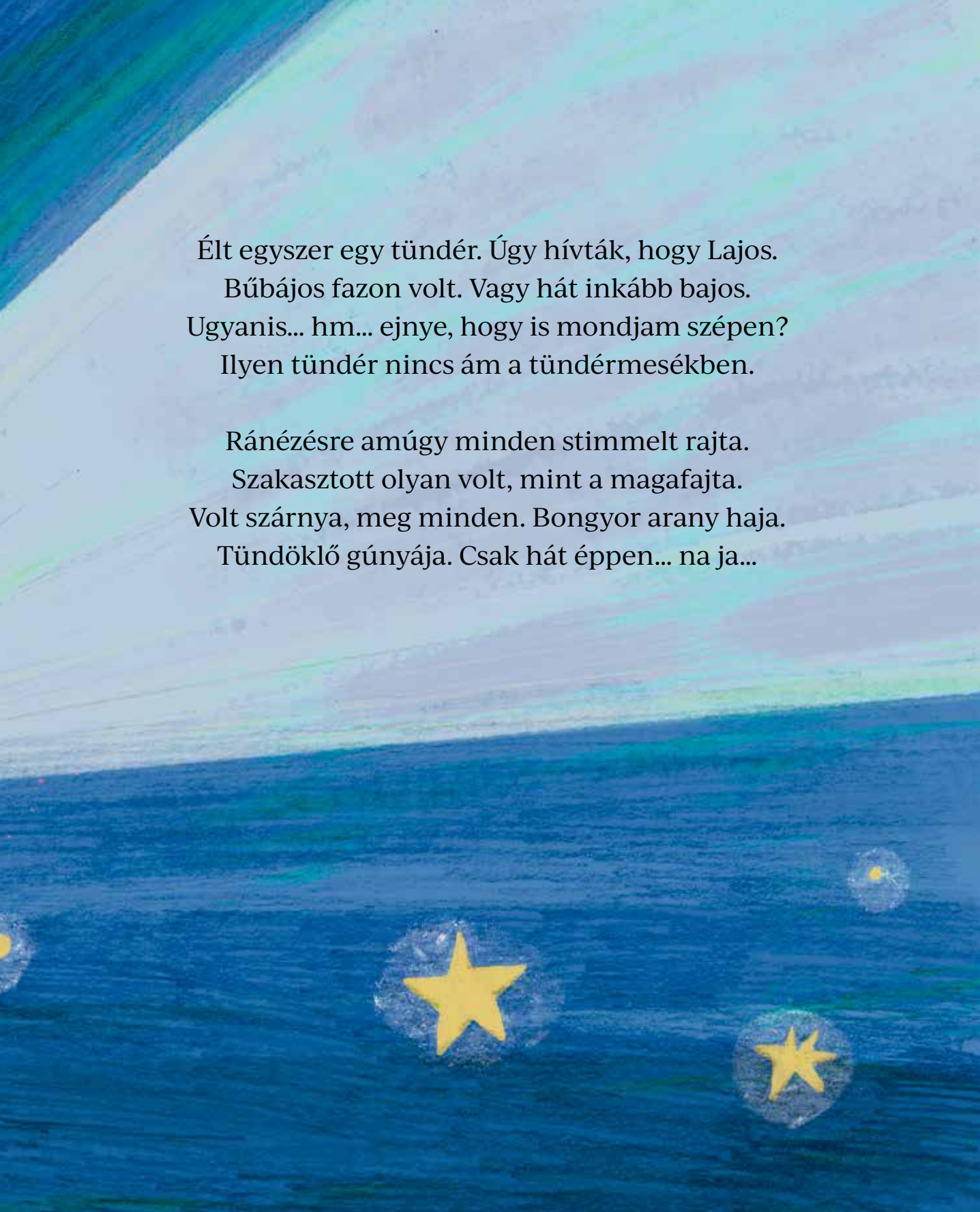
Lajos, a tündérbogár

Szert-Szabó Dorottya rajzaival

The background is a painting of a night sky. A large, vibrant rainbow arches from the top left corner towards the center. The sky is a mix of light blue, purple, and white, suggesting a soft, ethereal atmosphere. In the lower half of the image, there is a dark blue, textured area representing the ocean. Several bright yellow stars are scattered across the sky and the ocean. Some stars are simple five-pointed shapes, while others are more complex, with multiple points or a circular glow around them. The overall style is painterly and whimsical.

Élt egyszer egy tündér. Úgy hívták, hogy Lajos.
Búbajos fazon volt. Vagy hát inkább bajos.
Ugyanis... hm... ejnye, hogy is mondjam szépen?
Ilyen tündér nincs ám a tündérmesékben.

Ránézésre amúgy minden stimmelt rajta.
Szakasztott olyan volt, mint a magafajta.
Volt szárnya, meg minden. Bongyor arany haja.
Tündöklő gúnyája. Csak hát éppen... na ja...

Lajos goromba volt. Egyenesen undok.
Zsémbes, zsörtös, s ezzel még nem sokat mondok.
Tüskés volt, mogorva. Ha szóltak hozzája,
Csak szemét forgatta, lebiggyedt a szája.

Már rég elege volt a nyüzsgő világból.
Egy odvas fába bújt, emberektől távol.
Szép kis tündér, ugye? Hát, mégiscsak furcsa!
Ugyan ki kíváncsi egy ilyen mufurcra?

Épp ez az! Mindenki. Lám, hiába morgott,
Birkatürelemmel viselték a dolgot.
Hogy miért? Egyszerű. Lajos nagyon tudott.
Minden varázslata beteljesült legott.

A dundi karcsú lett, a bányaréms csábos,
A sárból arany lett, tizennégy karátos,
Házból palota nőtt, kacsalábon forgó,
Ki nem fogyott soha a mézsörös hordó,

A kopasznak menten dzsungel termett fején,
Csokis tejet adott tőgyéből a tehén,
Folytathatnám hosszan, de annyi a lényeg,
Hogy profin varázsolt a Lajos, de tényleg.

A vibrant, stylized illustration. In the foreground, a young boy with a worried expression wears a green hoodie and holds a green mug from which steam is rising. On his head sits a large, bushy green plant with a single pink flower. In the background, a black and white cow is jumping over a wooden fence. To the left, a stone castle with multiple towers and flags is visible. The sky is a mix of purple and pink, suggesting dusk or dawn, with small white stars. The overall style is whimsical and storybook-like.

Sokszor már hajnalban kopogtattak nála,
S nem is csoda, ha ezt rémesen utálta.
Kértek, kuncsorogtak meg követelöztek,
Hogy a feje zúgott, míg hallgatta őket.

Felfortyant: – Nem bírom! Eldobom az agyam.
Minek nektek tündér, de most tök komolyan?
Fogynál? Húzzál futni! Meg egyél salátát.
Nem tetszik a képed? Ne gyújts otthon lámpát!